

H. M. Petersen: De Grunde, der have bevæget mig til at stille Forslagene under Nr. 3 og 6, har jeg tilbeels udtalt under Sagens tidligere Behandling. Naar Ministeriet mener, at der er Anledning til at meddele den her omhandlede Fritagelse, finder jeg nemlig, at den bør komme enhver Mand tilgode saaledes, at man ved en almindelig offentlig Bekjendtgjørelse sætter de herhenhørende Bestemmelser i den gjældende Stempellov ud af Kraft. Da jeg imidlertid seer, at Forslaget under Nr. 2 gaar ud paa det Samme, kun med den Forskjel, at det strax afgjør, at det skal være saaledes, skal jeg tillade mig at tiltræde det, idet jeg tager mine Forslag tilbage. Det kan gjerne være, at det nævnte Forslag ikke saa ganske kan forliges med Udfastsens to Paragrafer, mellem hvilke det skal indskydes; men det vil dog vist ikke blive nødvendigt at foretage store Forandringer i Redaktionen, i alt Fald ikke større, end at de kunne finde Sted ved tredie Behandling. Derimod kan jeg ikke finde, at Forslaget under Nr. 1 er ganske passende i en Lov som denne, idet det gaar ud paa at foretage Forandringer i Næringsloven, og jeg maa altsaa for mit Vedkommende stemme derimod. Jeg tager altsaa herved Forslagene under Nr. 3 og 6, hvilket sidste er en Følge af det førstnævnte, tilbage.

Da disse Forslag ikke optoges af Noget, vare de bortfaldne.

Formanden: Jeg veed ikke, om Meningen med, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts Afd. Valgfreds før yttrede, var den, at han vilde tage Forslaget under Nr. 1 tilbage?

M. Jensen: Nei, jeg vil kun gjøre det, efterat jeg har hørt, om den ærede Indenrigsminister nærer noget Ønske i saa Henseende, og om han vil være tilbøjelig til at gaae ind paa Forslaget under Nr. 2.

Formanden: Saa skal jeg kun bemærke, at da den ærede Forslagsstiller har omtalt, at hans Forslag under Nr. 2 ikke bortfalder, om ogsaa Forslaget under Nr. 1 falder bort,

vil Forslaget under Nr. 2 først komme til Afstemning, efterat de under Nr. 4 og 5 ere afstemte.

L. C. Larsen: Med Hensyn til det under Nr. 1 stillede Endringsforslag har jeg ikke ringe Betænklichkeiten. At ublaane Gjenstande af forskjellig Slags har til alle Tider været en fri Forretning, der ikke har hørt til borgerlig Næring, og navnlig har det til alle Tider været en fri Sag at ublaane Penge. Det vilde være en stor Udfvigelse fra, hvad der i Almindelighed maa anses for at være rigtigt, om nu Ublaane af Penge skulde gjøres til en bunden Næring, blot fordi det var knyttet til Sikkerhedsstillelse i haandsaaet Pant, thi saadanne Ublaane have i lang Tid været frie. Bankernes Virksomhed gaar jo tilbeels ikke ud paa Andet end at laane ud imod haandsaaet Pant. Det Pant, de tage, er vel i Almindelighed Obligationer og Aktiver, men disse Gjenstande indbefattes jo ogsaa under Løssøre, og ligbrigt indskrænke Bankerne sig ingenlunde dertil. Man finder i Nationalbankens Økroi, at den ogsaa kan gjøre Ublaane paa Varer, og den har vist ogsaa af og til gjort det, og de andre Banker gjøre det maaskee ogsaa. Ligeledes er Regelindsætning en fri Næring, men det er ikke saa sjældent, at Omsætningen ved Buxler er forbunden med, at der stilles en eller anden Sikkerhed til Dpfylde af Forpligtelsen, og dette vilde da efter dette Forslag ogsaa gaae ind under bunden Næring. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (C. W. Rinestad) har berørt, at en Arbejdersforening her i Staden har henvendt sig til Magistraten med Anmodning om, at den vilde træffe Foranstaltning til, at den Virksomhed, her er Tale om, kunde blive betragtet som bunden Næring. Til dette Andragende har Magistraten svaret, at det ikke stod i dens Magt at bestemme, at Ublaane mod Løssørepant skulde være en bunden Næring, og at det heller ikke stod i Ministeriets Magt, da Lovgivningen har bestemt, at der skal forfattes en Vedtægt for bunden Næring, som gjælder i 5 Aar, samt at en saadan var vedtagen ifjor, saa at der altsaa er 4 Aar tilbage deraf. Noget ganske Andet er det naturligtvis, at den